

Vader

Wie weet er echt wat hier vandaag triomfeert, vrijheid of gemis?

Wie van ons vanbinnen opklaart of nu volstrekt koud geworden is?

We groeten je, nemen afscheid, bewegen een laatste keer als één man.

Beelden staan ons voor ogen, beelden die geen buitenstaander zien kan.

Je gaf de ondergrond steeds weer kleur, als tuinman, als duizendpoot.

Je rangschikte alle dagen onophoudelijk en trots van klein naar groot.

Morgen klinkt alles zoveel luider, voor wie missen moet het meest.

Elk draagt weer op zijn schouder: de kist van wie in ons is geweest.

--